

Received: 5 August 2024

Revised: 27 August 2024

Accepted: 28 August 2024

WHAT VOTERS WANT TO KNOW ABOUT WHO WILL RUN THE CAPITAL AND INFLUENCE THEIR DECISIONS: LESSONS FROM THAILAND

Navaporn WONGSUWAN¹, Kittisak JERMSITTIPARSERT^{2*}, Wittayatorn TOKEAW³ and Karn BOONSIRI³

1 Faculty of Law, Pathumthani University, Thailand; gena.xinyan@gmail.com

2 Shinawatra University, Thailand; k.jermsittiparsert@gmail.com (Corresponding Author)

3 School of Communication Arts, Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand; wittayatorn@gmail.com (W. T.); karnboonsiri@gmail.com (K. B.)

Handling Editor:

Professor Dr.Chanathat BOONRATTANAKITTIBHUMI European International University, France

(This article belongs to the Theme 1: Humanities & Social Sciences for Sustainable Development)

Reviewers:

1) Professor Dr.Paithoon BHOTHISAWANG

Burapha University, Thailand

2) Associate Professor Dr.Kathanyoo KAEWHANAM

Kalasin University, Thailand

3) Associate Professor Dr.Sanya KENAPHOOM

Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

Abstract

What voters want to know about candidates and use to decide to vote remains an important question in current political communication. This research aims to find answers to such question, using the 2022 Bangkok gubernatorial election, the capital of Thailand, as a case study. The research results found that voters prioritized political factors, including various policies, political ideology, political stance on the current administration, and political experience. Background information that received similar attention included work experience, honesty, and life success. As for money or compensation to be given, or family background, marital life, appearance, gender, and religion, voters rarely paid attention to the information. The first three factors they used to decide to vote for were work policies, the candidates' personal characteristics, and political ideology. Personal relationships and money or compensation received were the last two factors that received very little weight. In addition, gender, age, religion, income, household wealth, and political ideology were also important demographic characteristics that showed some trends in the use of these factors in deciding to vote.

Keywords: Election, Voter, Voting Behavior, Capital Administrator, Local Government

Citation Information: Wongsuwan, N., Jermsittiparsert, K., Tokeaw, W., & Boonsiri, K. (2024). What Voters Want to Know About Who Will Run the Capital and Influence Their Decisions: Lessons from Thailand. *Thai Interdisciplinary and Sustainability Review*, 13(2), 234-250. <https://doi.org/10.14456/tisr.2024.39>

อะไรคือสิ่งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยากรู้เกี่ยวกับตัวผู้ที่จะเข้ามาบริหารเมืองหลวงและมีผลในการตัดสินใจของพวกเขา: บทเรียนจากประเทศไทย

นพพร วงษ์สุวรรณ¹, กิตติศักดิ์ เจริมสิทธิประเสริฐ², วิทยาธร ท่อแก้ว³ และ กานต์ บุญศิริ³

1 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี; gena.xinyan@gmail.com

2 มหาวิทยาลัยชินวัตร; k.jermsittiparsert@gmail.com (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

3 สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช; wittayatorn@gmail.com (วิทยาธร); karnboonsiri@gmail.com (กานต์)

บรรณาธิการผู้รับผิดชอบบทความ:

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชนนัท บุญรัตน์กิตติภูมิ มหาวิทยาลัยบูรพา อินเทอร์เน็ตในชั้นแนล ประเทศฝรั่งเศส (บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของหัวเรื่อง 1: มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน)

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาบทความ:

1) ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง	มหาวิทยาลัยบูรพา
2) รองศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
3) รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

อะไรคือสิ่งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยากรู้เกี่ยวกับตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง รวมถึงใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียง ยังคงเป็นคำถามสำคัญในทางการเมืองการปกครองเมืองปัจจุบัน บทความวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อหาคำตอบของคำถามดังกล่าว โดยนำการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทย เมื่อปี 2565 มาเป็นกรณีศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความสำคัญกับข้อมูลด้านปัจจัยทางการเมือง ได้แก่ นโยบายด้านต่างๆ อุดมการณ์ทางการเมือง จุดยืนต่อรัฐบาล และประสบการณ์ทางการเมือง ขณะที่ข้อมูลด้านภูมิหลังที่ได้รับความสนใจในระดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน ความซื่อสัตย์สุจริต และความสำเร็จในชีวิต ส่วนเรื่องเงินหรือสิ่งตอบแทนที่จะให้ หรือชาติตระกูล ชีวิตสมรส-ครอบครัว รูปร่างหน้าตา เพศสภาพ และศาสนา เป็นข้อมูลที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งแทบจะไม่ได้ให้ความสนใจ 3 ปัจจัยแรกที่พวกเขาใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คือ นโยบายในการทำงาน คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร และอุดมการณ์ทางการเมือง ส่วนความสัมพันธ์ส่วนตัว และเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ เป็น 2 ปัจจัยสุดท้ายที่มีน้ำหนักน้อยมาก นอกจากนั้น เพศสภาพ ช่วงวัย ศาสนา รายได้ ความมั่งคั่งของครัวเรือน และอุดมการณ์ทางการเมือง ยังเป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่เป็นเงื่อนไขสำคัญซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มบางประการของการใช้ปัจจัยต่างๆ ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อีกด้วย

คำสำคัญ: การเลือกตั้ง, ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง, พฤติกรรมการเลือกตั้ง, ผู้บริหารเมืองหลวง, การปกครองท้องถิ่น

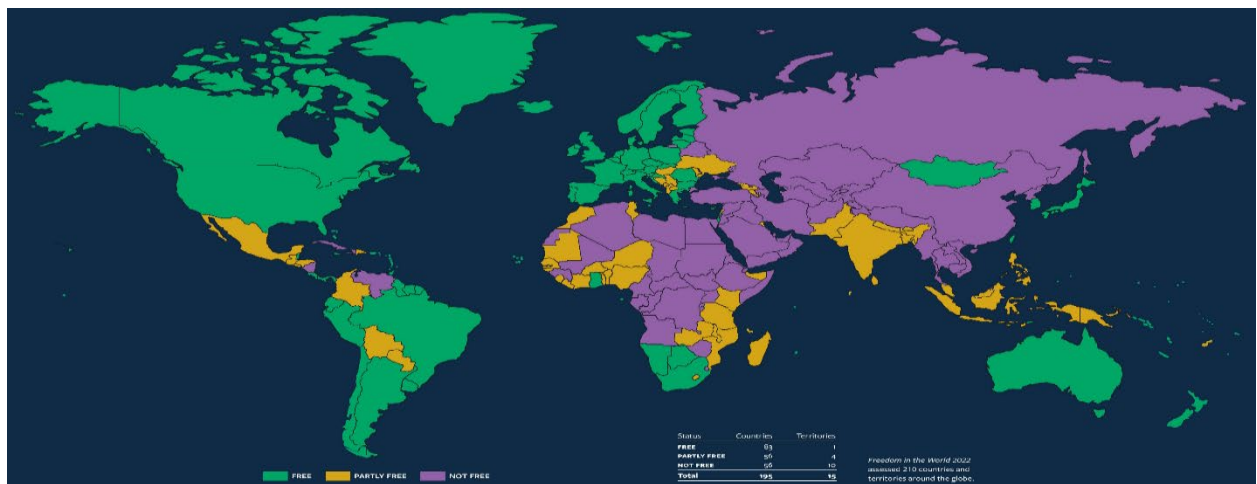
ข้อมูลการอ้างอิง: นพพร วงษ์สุวรรณ, กิตติศักดิ์ เจริมสิทธิประเสริฐ, วิทยาธร ท่อแก้ว และ กานต์ บุญศิริ. (2567).

อะไรคือสิ่งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยากรู้เกี่ยวกับตัวผู้ที่จะเข้ามาบริหารเมืองหลวงและมีผลในการตัดสินใจของพวกเขา: บทเรียนจากประเทศไทย. สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย, 13(2), 234-250. <https://doi.org/10.14456/tisr.2024.39>

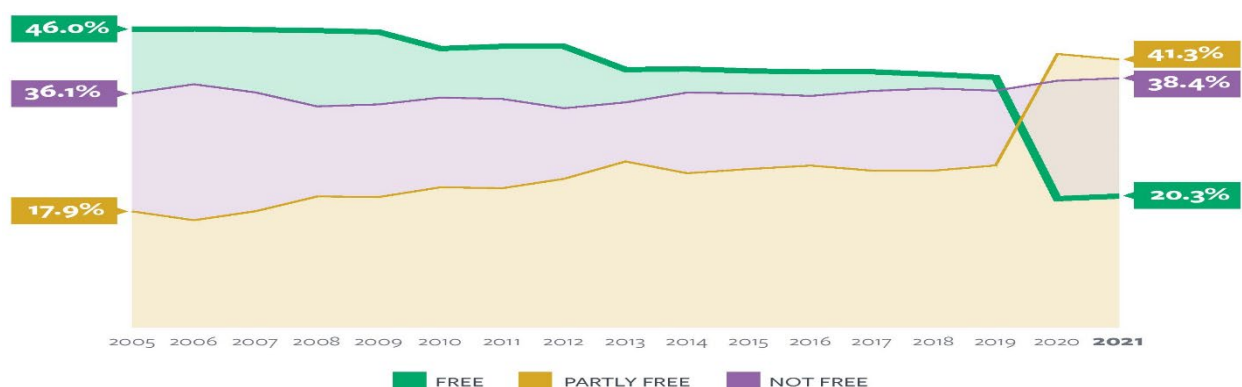
ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

บทนำ

กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ (2550) เริ่มต้นบทความของเขา เรื่อง “การปฏิวัติสยาม: รากเหง้า/รากเหง้า ประชาธิปไตยไทย” ด้วยการชี้ว่า นับตั้งแต่การล่มสลายของสหภาพโซเวียตและการสิ้นสุดลงของสงครามเย็น “ประชาธิปไตย” ก็ได้กลายมาเป็นระบอบการปกครองที่พึงประสงค์ แทบทุกประเทศในโลกต่างก็อ้างว่าชุมชนทางการเมืองของตนยึดมั่นในค่านิยมชนิดนี้ด้วยกันทั้งหมด บทความของ Francis Fukuyama เรื่อง “The End of History?” ซึ่งตีพิมพ์ใน The National Interest ฉบับปี 2532 และหนังสือของเขา เรื่อง “The End of History and the Last Man” ซึ่งตีพิมพ์ในอีก 3 ปีต่อมา ถือเป็นหมุดหมายสำคัญของแนวคิดเช่นนี้ แม้ว่าในข้อเท็จจริง อย่างน้อยที่สุด หากพิจารณาจากผลการสำรวจรายปี ตลอดครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา (นับตั้งแต่ปี 2515-2565) ของ Freedom House องค์กรไม่แสวงหากำไรที่ตั้งอยู่ในกรุงวอชิงตัน ดีซี และได้รับเงินสนับสนุนส่วนใหญ่จากรัฐบาลสหรัฐ อาจพบว่ามีเพียงไม่ถึงครึ่งของประเทศในโลก ที่ได้รับการยอมรับว่ามีเสรีภาพ ส่วนที่เหลืออีกกว่าครึ่งนั้น ถูกจัดว่ามีเสรีภาพเพียงบางส่วน และส่วนใหญ่มีเสรีภาพเพียงน้อยนิดถึงไม่มีเลย (ภาพที่ 1) ชำราย รายงานฉบับปี 2022 ยังชี้ให้เห็นแนวโน้มของการขยายตัวของระบอบอำนาจนิยม โดยเฉพาะในรอบทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งส่งผลให้ประชาชนราว 1 ใน 5 ของโลกเท่านั้น ที่ดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีเสรีภาพ (ภาพที่ 2) (Freedom House, 2022)

ภาพที่ 1 ระดับเสรีภาพของประเทศและพื้นที่ต่างๆ ในโลก ประจำปี 2565

ภาพที่ 2 สัดส่วนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีเสรีภาพ มีเสรีภาพบางส่วน และไม่มีเสรีภาพ (พ.ศ.2548-2565)

การถกเถียงว่าแล้วระบอบการปกครองหลักของโลกที่ว่าเป็น คือทางเลือกที่ดีที่สุดหรือไม่ ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของผู้เขียนในการวิจัยครั้งนี้ เท่าแต่อาจสรุปไว้เพียงสั้นๆ ว่า หากพิจารณาด้วยเกณฑ์ จำนวนของผู้ปกครอง-ความชอบ/ไม่ชอบด้วย

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

กฎหมาย แล้ว มันคือรูปแบบการปกครองที่เลวร้ายที่สุด หรืออีกนัยหนึ่ง คือดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะอย่างน้อยที่สุด มันก็เป็นรูปแบบการปกครองที่เปิดโอกาสให้คนจำนวนมาก ไม่ใช่แค่คนเดียวหรือเพียงหยิบมือเท่านั้น เข้ามาทำหน้าที่ในการกำหนดชะตาชีวิตทางการเมืองของพวกเขาด้วยตนเอง (กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ, 2550) หรือแม้แต่ผ่านตัวแทน ด้วยกระบวนการการเลือกตั้ง ในระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน โดยประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจมอบความชอบธรรมให้แก่ผู้แทน ซึ่งเหมาะสมที่สุดตามความคิดเห็นของพวกเขา ผ่านการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการเลือกตั้ง เพื่อให้เขาไปใช้อำนาจดังกล่าวในนามของประชาชน (Wojtasik, 2013) ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า การเลือกตั้งจะเท่ากับประชาธิปไตย เพราะแม้ในระบอบคอมมิวนิสต์ ก็อาจจัดให้มีการเลือกตั้งบุคลากรของพรรค เข้าไปทำหน้าที่ต่างๆ ในรัฐบาลได้ (Chittlaoarporn, 2015) ฉะนั้น การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นต้องมีการแข่งขัน (Wojtasik, 2013) เป็นไปอย่างเสรีและยุติธรรม (Freedom House, 2022) รวมถึง จัดขึ้นอย่างชาวสะอาดและปลอดภัย (Steele, Pemstein & Meserve, 2020) ด้วย

ภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 Freedom House ก็ปรับลดสถานะของประเทศไทย จากที่มีเสรีภาพบางส่วน ลงมาเป็นไม่มีเสรีภาพ จวบจนกระทั่งรายงานฉบับปี 2566 ที่แม้จะจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปไปเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2562 แล้ว แต่รายงานฉบับปี 2565 ก็ยังลงความเห็นว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมา ไม่ได้ถูกเลือกมาจากการเลือกตั้งที่เป็นไปอย่างเสรีและยุติธรรม ส่วนการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเริ่มต้นจากการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2563 ก็ถูกมองว่าผู้สมัครมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มที่มีอำนาจเหนือกว่าในท้องถิ่น ขณะที่การเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2564 และการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน ปีเดียวกัน แม้จะถูกมองว่าเป็นไปอย่างราบรื่น แต่ก็เต็มไปด้วยการซื้อสิทธิ์-ขายเสียง (Freedom House, 2022) เพิ่งได้รับการปรับให้กลับมาเป็นมีเสรีภาพบางส่วน ในรายงานฉบับปี 2567 เนื่องจากการเลือกตั้งถูกมองว่ามีการแข่งขันที่มากยิ่งขึ้น แต่รัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นโดยรัฐบาลทหารก็ยังอนุญาตให้องค์กรที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง กล่าวคือ วุฒิสภา มีอำนาจในการเลือกนายกรัฐมนตรีได้ (Freedom House, 2024) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ที่มีอยู่เพียง 2 แห่งของประเทศไทย ได้แก่ เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ซึ่งรายการหลังนี้เป็นเมืองหลวงของประเทศด้วย เพิ่งจะได้รับการจัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารเป็นอันดับสุดท้าย ไปเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2565 ห่างจากการเลือกตั้งผู้บริหารครั้งก่อนมากกว่า 9 ปี แม้จะยังไม่ถูกนำมารวมในการประเมินระดับความเป็นประชาธิปไตยของประเทศโดย Freedom House ในรายงานฉบับปี 2565 แต่การเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์ทางการเมือง (Ockey, 2017; ชัยพงษ์ สำเนียง, 2564) โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของประชากร รวมถึงความเข้มข้นและแหลมคมยิ่งขึ้นของการต่อสู้ทางการเมืองระหว่างกลุ่มต่างๆ ทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ อย่างยิ่งในพื้นที่ของเมืองหลวงแห่งนี้ (พระครูวาปีธรรมวิโรจน์ (ประศาล นิวัณ), 2563; รพีพร ธงทอง, 2564; กมลวรรณ ทับทิมทอง, 2565) ก่อปรกับผลการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ที่ทำลายสถิติเกาสร้างสถิติใหม่ ผู้ได้รับการเลือกตั้งมีคะแนนทั้งห่างจากอันดับที่สองมากกว่าหนึ่งล้านคะแนน และได้รับชัยชนะในทุกเขต (บีบีซี, 2565) เป็นเหตุให้ผู้เขียนมองว่าความเข้าใจหรือคำอธิบายที่เคยมีมาเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้ (ณัฐกร วิทิตานนท์, 2565) อย่างน้อยที่สุด ในด้านการสื่อสารทางการเมือง มีความน่าสนใจและจำเป็นที่จะต้องได้รับการทบทวน ตรวจสอบ และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ที่สนใจจะศึกษา และเป็นบทเรียนให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นในอนาคต ทั้งของไทยและประเทศอื่นๆ ที่มีบริบทของการพัฒนาทางสังคม-เศรษฐกิจ และการเมือง ในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงจัดทำการสำรวจนี้ขึ้น

ตั้งต้นจากคำอธิบายของ สุรพงษ์ โสภนะเสถียร และ สุภาภรณ์ ศรีดี (2563) และ วิทยาธร ท่อแก้ว (2563) เกี่ยวกับการรณรงค์ทางการเมือง ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นการระดมสรรพกำลังในการใช้สื่อ เพื่อโน้มน้าวใจของประชาชน ทั้งกลุ่มที่ให้การสนับสนุนอยู่แต่เดิม พลั้งเจียบที่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือกข้าง หรือแม้แต่ผู้สนับสนุนของฝ่ายตรงข้าม ให้ยอมรับสาร และหันมาสนับสนุน รวมถึงลงคะแนนเสียงให้ โดยเริ่มต้นจาก 1) การเลือกเปิดรับสารผ่านช่องทางที่พวกเขาสนใจ 2) การเลือกรับรู้สารที่ตรงกับความต้องการของพวกเขา และ 3) การเลือกจดจำสารข้างต้นอันเป็น

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการยอมรับสาร ซึ่งข้อมูลเชิงประจักษ์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แม้ในต่างประเทศ ก็พบและยืนยันแนวคิดดังกล่าว (Kasayanond, 2017; Mahmud, 2022) บทความวิจัยชิ้นแรกจากการสำรวจดังกล่าว เรื่อง “News Consumption Behaviors among Voters in Capital's Gubernatorial Election: Evidence in Bangkok, Thailand” จึงถูกเขียนขึ้นเพื่ออธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนที่ 1 ว่าในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ผู้ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลือกที่จะเปิดรับสารผ่านสื่อช่องทางใดบ้าง (Wongsuwan, Jermisittiparsert, Tokeaw & Boonsiri, 2022)

สำหรับบทความวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นการอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนที่ 2 ว่าแล้วในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมานี้ ผู้ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลือกที่จะรับรู้สารอะไรบ้าง รวมถึงขั้นตอนที่ 3 ว่าในท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาเหล่านั้นเลือกที่จะจดจำสารอะไรไปใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียง โดยเนื้อหาของบทความหลังจากนี้ จะประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) การทบทวนวรรณกรรม เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ว่าองค์ความรู้เท่าที่มีอยู่ในอดีต เคยพบไว้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกรับรู้และจดจำสารอะไรบ้าง เพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ 2) วิธีการวิจัย เพื่ออธิบายเกี่ยวกับประชากรและตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล 3) ผลการวิจัย เพื่ออธิบายเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับตอบต่อคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น และ 4) สรุปและอภิปรายผลการวิจัย เพื่อสรุปเกี่ยวกับผลการวิจัยที่สำคัญ นัยยะของมัน และข้อเสนอแนะทางวิชาการ

การทบทวนวรรณกรรม

ผลจากการวิจัย เรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบก” โดย วีระพงษ์ คงมณี และ วลลภ พิริยวรรณะ (2565) ชี้ให้เห็นภาพใหญ่ที่น่าสนใจ ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก การสรุปว่าด้วยเหตุทำนองนี้ พรรคการเมืองและตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งจึงจำเป็นต้องพยายามพัฒนายุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อสื่อสารไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเสียงให้กับตนเองหรือพรรคการเมืองที่ตนสังกัด (วิเชียรหนูช่วย, 2559) จึงสมเหตุสมผลอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม สิ่งที่พรรคการเมืองและตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง ต้องการจะสื่อสารไปยังผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ลิตพรพรณ นกุลวัฒน์วิชัย, 2560) เพียงลำพังนั้น อาจไม่เพียงพอเสียแล้วสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการสื่อสารทางการเมืองในโลกปัจจุบัน แต่เป็นสารที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความสนใจ และจะนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจริงๆ

ในการเลือกตั้งระดับชาติ ดารารัตน์ คำเป็ง, จักรทิพย์ ชัยฉกรรจ์ และ ไชยันต์ รัชชกุล (2562) ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อปี 2562 และพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดพะเยา ในแต่ละช่วงอายุ มีความสนใจเกี่ยวกับสารทางการเมืองที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18-22 ปี จะสนใจเกี่ยวกับนโยบายของพรรคและบุคคลที่พรรคเสนอให้เป็นนายกรัฐมนตรี ส่วนกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 23 ปีขึ้นไป จะให้ความสนใจที่มากขึ้นเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขต และนโยบายที่เฉพาะเจาะจงลงไปและเกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 37-59 ปี จะสนใจเกี่ยวกับนโยบายด้านการเกษตร อัตราค่าแรงขั้นต่ำ และสวัสดิการการรักษาพยาบาล ขณะที่กลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จะสนใจเกี่ยวกับนโยบายเรื่องสวัสดิการของผู้สูงอายุ เป็นต้น ส่วนการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น Bhothisawang (2018) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพัทลุง และพบว่ามีเพียง 2 ปัจจัย ได้แก่ คุณสมบัติส่วนบุคคลของตัวผู้สมัคร กับเงิน เท่านั้น

ในเชิงแนวคิด Kenaphoom (2017, 2018) ได้เริ่มจากการกำหนดสมมติฐาน ว่าพฤติกรรมของมนุษย์นั้นตั้งอยู่บนความเห็นแก่ตัวของพวกเขาเอง การตัดสินใจใดๆ ทางการเมืองจึงมีที่มาจากการพิจารณาแล้วถึงอรรถประโยชน์ทางการเมืองทั้งสิ้น ในบทความ เรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทรงอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง” จิรวัดน์ ศิริพานิชย์, สัญญา เคนาภูมิ และ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร (2561) พวกเขาได้ระบุให้ชัดเจนลงมามากกว่า การลงคะแนนเสียง

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

เลือกตั้ง ในฐานะที่ก็เป็นพฤติกรรมทางการเมืองชนิดหนึ่ง จึงย่อมต้องขึ้นอยู่กับบรรดaprโยชน์ทางการเมืองด้วย โดยอาจแบ่งกว้างๆ ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม อาทิ ชาติดำเนิน และประสบการณ์ 2) ปัจจัยด้านจิตวิทยา อาทิ ความผูกพัน ศรัทธา และจงรักภักดี 3) ปัจจัยด้านการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ ทั้งที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุ และ 4) ปัจจัยด้านความสำนึกเชิงเหตุผล อาทิ นโยบาย และการรับรู้ถึงความเหมาะสม ซึ่ง วิเชียรพรมแก้ว (2565) ก็ได้รวบรวมและเรียบเรียงแนวคิดเหล่านี้ และพัฒนาเป็นข้อเสนอ ว่าปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้น กล่าวให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมขึ้น ได้แก่ 1) คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร 2) ผลประโยชน์ตอบแทน 3) นโยบายและภาพลักษณ์ของพรรคการเมือง และ 4) ความสัมพันธ์กับตัวผู้สมัคร

ในเชิงปรากฏการณ์ ผลการสำรวจจากการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี 2554 ชี้ให้เห็นว่าประชาชนให้ความสำคัญกับข้อเสียด้านความซื่อสัตย์ของผู้สมัคร มากที่สุด และหากจัดเป็นกลุ่มปัจจัย ก็อาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ประสบการณ์การทำงานและความเป็นท้องถิ่นนิยม 2) ครอบครัวและคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้สมัคร และ 3) พรรคที่สังกัดและการเข้าถึงได้ (ถวิลวดี บุรีกุล, 2554) ขณะที่เงื่อนไขของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ลักษณะที่อยู่อาศัย ถิ่นที่เกิด การศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมือง (วัลลภรัฐฉัตรานนท์ และ นพพล อัครชาติ, 2555) ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เมื่อปี 2557 พบว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของทั้งพรรคการเมือง ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหัวหน้า (สุรพล พรมกุล, 2559) ขณะที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสมุทรปราการ ให้ความสำคัญกับจุดยืนของพรรคการเมือง และผลประโยชน์ตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับ (ภัทรวดี อภิเษมภักดิ์, 2562)

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรของการวิจัย ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้มั่นใจว่า ประชากรของการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่มีส่วนในการเลือกผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้จริงๆ ผู้เขียนจึงกำหนดให้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นว่าเป็นผู้ที่ไปใช้สิทธิของตนด้วยในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านๆ มา จำนวน 2,635,283 คนเท่านั้น (จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด 4,402,948 คน) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 400 คน ด้วยแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งผู้เขียนพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/นักวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้อง และแจกจ่ายไปยังกลุ่มเป้าหมายผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทันทีหลังการปิดการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับข้อเท็จจริงและความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ตั้งแต่เวลา 17.00 น. ของวันที่ 22 พฤษภาคม ถึงวันที่ 29 พฤษภาคม 2565

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 48.5) เป็นกลุ่มเจนวาย ซึ่งเกิดระหว่างปี 2523-2540 (ร้อยละ 46.5) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 84.8%) ซึ่งเป็นศาสนาหลักของประเทศไทย มีการศึกษาก่อนเข้าสูง กล่าวคือสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ร้อยละ 69.5) มีสภาพการจ้างงานที่ค่อนข้างมั่นคง คือเป็นลูกจ้าง/พนักงานที่รับเงินเดือนประจำ (ร้อยละ 63.2) มีรายได้เฉลี่ย 30,000-69,999 บาท/เดือน (ร้อยละ 40.0) มีต้นทุนทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง โดยครัวเรือนมีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สินไม่เกิน 1 ล้านบาท (ร้อยละ 42.3) อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 43.5) ซึ่งเป็นเขตต่อเมือง คั่นระหว่างเขตเมืองชั้นในกับเขตชานเมือง ในมิติทางการเมือง ตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองใดๆ (ร้อยละ 84.5) มีอุดมการณ์ทางการเมืองแบบเป็นกลาง (ร้อยละ 45.8) และมีจุดยืนต่อรัฐบาลในทางที่ไม่สนับสนุน (ร้อยละ 48.8)

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา หลังจากได้รับการตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ได้ถูกวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ รวมถึงสถิติอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการศึกษาที่ผู้วิจัยไม่มีการกระทำใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง จึงไม่จำเป็นต้องได้รับการอนุมัติด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนได้รับการให้ข้อมูลที่ครบถ้วนแล้วตั้งแต่ก่อนตอบ

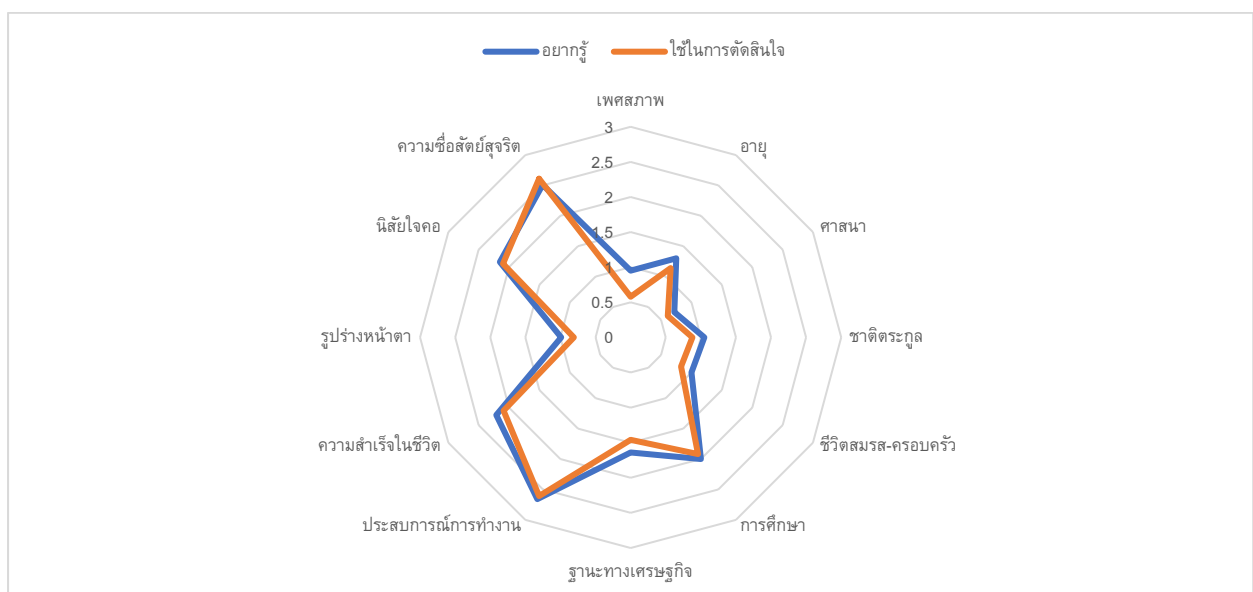
ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

แบบสำรวจ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา รายละเอียดของข้อมูลที่ต้องการจัดเก็บ การจัดการกับข้อมูลที่จัดเก็บมาได้ อาทิ การนำไปวิเคราะห์ การเก็บรักษามันให้เป็นความลับ และการนำมันไปเผยแพร่ในทางวิชาการโดยไม่ระบุตัวตน รวมถึงสิทธิของพวกเขาในการถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา ตลอดจนความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้

ผลการวิจัย

ข้อมูลของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบ และใช้ประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อมูลด้านภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบมากที่สุด ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน (2.61/3.00) รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์สุจริต (2.51/3.00) ความสำเร็จในชีวิต (2.21/3.00) นิสัยใจคอ (2.15/3.00) และการศึกษา (2.00/3.00) ตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบน้อยที่สุด คือ ศาสนา (0.72/3.00) ทั้งนี้ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีแนวโน้มที่จะให้น้ำหนักกับข้อมูลชุดดังกล่าว ประกอบในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในทิศทางที่ใกล้เคียงกัน เท่าแต่แม้ว่าพวกเขาจะให้ความสนใจต่อความซื่อสัตย์สุจริตของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นอันดับที่ 2 รองจากประสบการณ์การทำงาน แต่พวกเขากลับให้ความสำคัญกับมันในการตัดสินใจในระดับเดียวกัน (2.61/3.00) และให้ความสำคัญกับนิสัยใจคอ (2.10/3.00) มากกว่าความสำเร็จในชีวิต (2.09/3.00) เล็กน้อย ส่วนเงื่อนไขทางภูมิหลังที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งน้อยที่สุด คือ เพศสภาพ (0.58/3.00) (ภาพที่ 3) จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปัจจุบัน อย่างน้อยก็ในกรุงเทพมหานคร มิได้ให้ความสนใจนักกับปัจจัยเรื่องศาสนา และมีได้ใช้เงื่อนไขเรื่องเพศสภาพมาเป็นสาระหลักในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกใครให้เข้ามาทำหน้าที่ผู้บริหารท้องถิ่น

ภาพที่ 3 ข้อมูลด้านภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบ และใช้ประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่า ข้อมูลด้านปัจจัยทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบมากที่สุด ได้แก่ นโยบายด้านคุณภาพชีวิต (2.66/3.00) รองลงมาคือ นโยบายด้านสาธารณสุข และนโยบายด้านสาธารณสุข (2.65/3.00) และนโยบายด้านการศึกษา กับอุดมการณ์ทางการเมือง (2.58/3.00) ตามลำดับ ส่วนข้อมูลที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบน้อยที่สุด คือ เงินหรือสิ่งตอบแทนที่จะให้ (1.19/3.00) เช่นเดียวกัน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมี

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

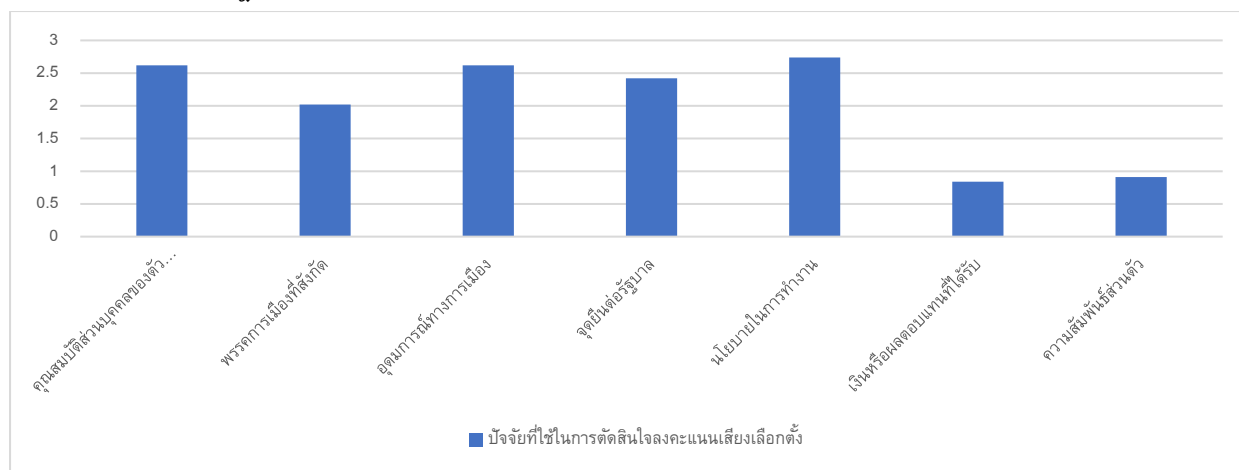
แนวโน้มที่จะให้น้ำหนักกับข้อมูลชุดดังกล่าว ประกอบในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในทิศทางที่ใกล้เคียงกัน เท่าแต่สลับอันดับกันเล็กน้อย นโยบายด้านคุณภาพชีวิต ลดความสำคัญลงมาเป็นอันดับที่ 4 (ภาพที่ 4) โดยภาพรวมจึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปัจจุบัน อย่างน้อยก็ในเขตเมืองหลวง ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับนโยบายและอุดมการณ์ทางการเมือง ในทางตรงกันข้าม เงินหรือสิ่งตอบแทนที่จะให้นั้น ได้กลายมาเป็นปัจจัยที่มีน้ำหนักในสัดส่วนที่น้อยมาก

ภาพที่ 4 ข้อมูลด้านปัจจัยทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบ และใช้ประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ปัจจัยที่มีสิทธิเลือกตั้งใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ พบว่าปัจจัยที่มีสิทธิเลือกตั้งใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากที่สุด ได้แก่ นโยบายในการทำงาน (2.74/3.00) รองลงมาคือ คุณสมบัติส่วนบุคคลของตัวผู้สมัคร และอุดมการณ์ทางการเมือง (2.62/3.00) จุดยืนต่อรัฐบาล (2.42/3.00) พรรคการเมืองที่สังกัด (2.02/3.00) ความสัมพันธ์ส่วนตัว (0.91/3.00) และเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ (0.84/3.00) ตามลำดับ (ภาพที่ 5) ต่อกย้ำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนก่อนหน้า ที่ได้แสดงให้เห็นไว้ว่าคุณสมบัติส่วนบุคคลบางประการ กับนโยบายในการทำงานและอุดมการณ์ทางการเมืองของผู้สมัคร นอกจากจะเป็นปัจจัยที่มีสิทธิเลือกตั้งต้องการทราบ และจดจำไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงแล้ว ในท้ายที่สุด มันก็คือปัจจัยที่พวกเขาใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจริงๆ ด้วย ขณะที่ความสัมพันธ์ส่วนตัว โดยเฉพาะเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ ได้กลายไปเป็นเงื่อนไขท้ายๆ ที่คิดเป็นสัดส่วนเพียงน้อยนิดไปเสียแล้ว อย่างยิ่งเมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นๆ

ภาพที่ 5 ปัจจัยที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ตารางที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์กับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

	ปัจจัยที่ 1	ปัจจัยที่ 2	ปัจจัยที่ 3	ปัจจัยที่ 4	ปัจจัยที่ 5	ปัจจัยที่ 6	ปัจจัยที่ 7
เพศสภาพ	.000**	.006**	.000**	.001**	.000**	.003**	.008**
ช่วงวัย	.219	.006**	.000**	.461	.025*	.001**	.001**
ศาสนา	.000**	.000**	.000**	.000**	.000**	.004**	.000**
ระดับการศึกษา	.000**	.048*	.000**	.000**	.000**	.576	.064
อาชีพ	.000**	.000**	.000**	.000**	.000**	.000**	.000**
รายได้เฉลี่ย	.000**	.000**	.000**	.000**	.000**	.000**	.000**
ความมั่งคั่งของครัวเรือน	.000**	.034*	.884	.240	.000**	.000**	.003**
ภูมิลำเนา	.006**	.000**	.000**	.000**	.000**	.079	.000**
การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง	.059	.004**	.072	.026*	.000**	.000**	.143
อุดมการณ์ทางการเมือง	.065	.272	.649	.026*	.004**	.000**	.000**
จุดยืนต่อรัฐบาล	.466	.000**	.000**	.000**	.001**	.000**	.000**

หมายเหตุ: ปัจจัยที่ 1 คือ คุณสมบัตินิสัยส่วนตัวของผู้สมัคร, ปัจจัยที่ 2 คือ พรรคการเมืองที่สังกัด, ปัจจัยที่ 3 คือ อุดมการณ์ทางการเมือง, ปัจจัยที่ 4 คือ จุดยืนต่อรัฐบาล, ปัจจัยที่ 5 คือ นโยบายในการทำงาน, ปัจจัยที่ 6 คือ เงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ และ ปัจจัยที่ 7 คือ ความสัมพันธ์ส่วนตัว; * คือ Sig = .05 และ ** คือ Sig = .01

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์บางประการแตกต่างกัน ได้ใช้ปัจจัยต่างๆ ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแตกต่างกันออกไป สำหรับคุณสมบัตินิสัยส่วนตัวของผู้สมัคร ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีช่วงวัย, การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง, อุดมการณ์ทางการเมือง และจุดยืนต่อรัฐบาลที่แตกต่างกัน ไม่ได้ให้น้ำหนักกับคุณสมบัตินิสัยส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคำถามที่ว่า แล้วใครคือคนที่ให้น้ำหนักกับคุณสมบัตินิสัยส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์ลงไปนัยยะโดยนัยก็คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย นับถือศาสนาคริสต์ กำลังศึกษาระดับอนุปริญญา-ปริญญาตรี ว่างาน มีรายได้ปานกลางถึงค่อนข้างสูง (30,000-69,999 บาท/เดือน) และมีความมั่งคั่งอยู่ในระดับหนึ่ง (มีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน 1-999,999 บาท) อาศัยอยู่ในเขตชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร ในทางตรงกันข้าม กลุ่มที่ไม่ค่อยให้น้ำหนักกับปัจจัยส่วนบุคคลนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม ที่ไม่มีศาสนา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือน้อยกว่า มีอาชีพเป็นนัก

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

ลงทุน มีรายได้สูง (70,000-99,999 บาท/เดือน) และมีความมั่งคั่งสูงมาก (มีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน ตั้งแต่ 10,000,000 บาทขึ้นไป) อาศัยอยู่ในเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร

สำหรับพรรคการเมืองที่สังกัด เฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน ที่ไม่ได้ให้น้ำหนักกับพรรคการเมืองที่สังกัดของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนที่ว่าใครคือคนที่ให้น้ำหนักกับพรรคการเมืองต้นสังกัดของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิง เจนบี (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2489-2507) นับถือศาสนาคริสต์ กำลังศึกษาระดับอนุปริญญา-ปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นฟรีแลนซ์ มีรายได้ปานกลาง (15,000-29,999 บาท/เดือน) มีสินทรัพย์น้อยกว่าหนี้สิน อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั้นกลาง ปัจจุบันไม่ได้เป็น แต่เคยเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง และมีจุดยืนสนับสนุนรัฐบาล ส่วนกลุ่มที่ไม่ค่อยให้น้ำหนักกับพรรคการเมืองต้นสังกัดนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม เจนวาย (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2523-2540) ที่ไม่มีศาสนา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือน้อยกว่า ประกอบอาชีพเป็นนักลงทุน มีรายได้สูง (70,000-99,999 บาท/เดือน) มีความมั่งคั่งสูงถึงสูงมาก (มีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน 1,000,000 บาทขึ้นไป) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั้นใน ปัจจุบันเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง และมีจุดยืนไม่บวกไม่ลบต่อรัฐบาล

สำหรับอุดมการณ์ทางการเมือง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีความมั่งคั่งของครัวเรือน, การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน ไม่ได้ให้น้ำหนักกับอุดมการณ์ทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนที่ว่าใครคือคนที่ให้น้ำหนักกับอุดมการณ์ทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย เจนบี (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2489-2507) นับถือศาสนาคริสต์ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบอาชีพเป็นฟรีแลนซ์ มีรายได้ปานกลางถึงค่อนข้างสูง (30,000-69,999 บาท/เดือน) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั้นกลาง และมีจุดยืนไม่สนับสนุนรัฐบาล ส่วนกลุ่มที่ไม่ค่อยให้น้ำหนักกับอุดมการณ์ทางการเมืองนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม เจนซี (เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา) ที่ไม่มีศาสนา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือน้อยกว่า ประกอบอาชีพเป็นนักลงทุน มีรายได้สูงมาก (ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป/เดือน) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั้นใน และมีจุดยืนไม่บวกไม่ลบต่อรัฐบาล

สำหรับจุดยืนต่อรัฐบาล ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีช่วงวัย และความมั่งคั่งของครัวเรือนที่แตกต่างกัน ไม่ได้ให้น้ำหนักกับจุดยืนต่อรัฐบาลของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนที่ว่าใครคือคนที่ให้น้ำหนักกับจุดยืนต่อรัฐบาลของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย นับถือศาสนาคริสต์หรืออิสลาม สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบอาชีพเป็นฟรีแลนซ์ มีรายได้ปานกลาง (15,000-29,999 บาท/เดือน) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั้นนอก ปัจจุบันไม่ได้เป็น แต่เคยเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง มีอุดมการณ์ทางการเมืองค่อนข้างไปทางเสรีนิยม และมีจุดยืนสนับสนุนรัฐบาล ส่วนกลุ่มที่ไม่ค่อยให้น้ำหนักกับจุดยืนต่อรัฐบาลนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม ที่ไม่มีศาสนา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือน้อยกว่า ประกอบอาชีพเป็นนักลงทุน มีรายได้สูง (70,000-99,999 บาท/เดือน) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั้นใน ปัจจุบันเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ค่อนข้างเป็นกลาง และมีจุดยืนไม่บวกไม่ลบต่อรัฐบาล

สำหรับนโยบายในการทำงาน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ทั้ง 11 รายการแตกต่างกัน ล้วนให้น้ำหนักกับนโยบายในการทำงานของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยกันทั้งสิ้น ส่วนที่ว่าใครคือคนที่ให้น้ำหนักกับนโยบายในการทำงานของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศชาย เจนบี (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2489-2507) นับถือศาสนาพุทธ กำลังศึกษาระดับอนุปริญญา-ปริญญาตรี เป็นเจ้าของกิจการหรือประกอบอาชีพเป็นฟรีแลนซ์ มีรายได้ปานกลางถึงค่อนข้างสูง (30,000-69,999 บาท/เดือน) และมีความมั่งคั่งอยู่ในระดับหนึ่ง (มีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน 1-999,999 บาท) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั้นนอก ไม่ได้เป็นและไม่เคยเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง มีอุดมการณ์ทางการเมืองค่อนข้างไปทางเสรีนิยม และมีจุดยืนไม่สนับสนุนรัฐบาล ส่วนกลุ่มที่ไม่ค่อยให้น้ำหนักกับนโยบายในการทำงานนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม เจนซี (เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา) ที่ไม่มีศาสนา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือน้อยกว่า ประกอบอาชีพเป็นนักลงทุน มีรายได้สูง (70,000-99,999

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

บาท/เดือน) และมีความมั่งคั่งสูงมาก (มีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน ตั้งแต่ 10,000,000 บาทขึ้นไป) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั่นใน ปัจจุบันเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง มีอุดมการณ์ทางการเมืองก่อนไปทางอนุรักษนิยม และมีจุดยืนไม่บวกไม่ลบต่อรัฐบาล

สำหรับเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษา และภูมิฐานะที่แตกต่างกัน ไม่ได้ให้น้ำหนักกับเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับจากผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนที่ว่าใครคือคนที่ให้น้ำหนักกับเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับจากผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิง เจนบี (เกิดระหว่าง พ.ศ.2489-2507) นับถือศาสนาคริสต์ ประกอบอาชีพอิสระ-เป็นนายตัวเอง มีรายได้น้อย (น้อยกว่า 15,000 บาท/เดือน) มีสินทรัพย์น้อยกว่าหนี้สิน ปัจจุบันไม่ได้เป็น แต่เคยเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ค่อนข้างเป็นกลางหรือก่อนไปทางอนุรักษนิยม และมีจุดยืนสนับสนุนรัฐบาล ส่วนกลุ่มที่ไม่ค่อยให้น้ำหนักกับเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม เจนวาย (เกิดระหว่าง พ.ศ.2523-2540) ที่ไม่มีศาสนา ประกอบอาชีพเป็นนักลงทุนหรือเป็นฟรีแลนซ์ มีรายได้สูงมาก (ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป/เดือน) และมีความมั่งคั่งสูงมาก (มีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน ตั้งแต่ 10,000,000 บาทขึ้นไป) ปัจจุบันเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง มีอุดมการณ์ทางการเมืองก่อนไปทางเสรีนิยม และมีจุดยืนไม่บวกไม่ลบต่อรัฐบาล

สำหรับความสัมพันธ์ส่วนตัว ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษา และการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองที่แตกต่างกัน ไม่ได้ให้น้ำหนักกับความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสุดท้ายที่ว่าใครคือคนที่ให้น้ำหนักกับความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศหญิง เจนบี (เกิดระหว่าง พ.ศ.2489-2507) นับถือศาสนาอิสลาม ประกอบอาชีพอิสระ-เป็นนายตัวเอง มีรายได้น้อย (น้อยกว่า 15,000 บาท/เดือน) มีสินทรัพย์น้อยกว่าหนี้สิน อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั่นนอก มีอุดมการณ์ทางการเมืองก่อนไปทางอนุรักษนิยม และมีจุดยืนสนับสนุนรัฐบาล ส่วนกลุ่มที่ไม่ค่อยให้น้ำหนักกับความสัมพันธ์ส่วนตัวนั้น ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม เจนวาย (เกิดระหว่าง พ.ศ.2523-2540) ที่ไม่มีศาสนา ประกอบอาชีพเป็นนักลงทุนหรือเป็นฟรีแลนซ์ มีรายได้สูงมาก (ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป/เดือน) และมีความมั่งคั่งสูงมาก (มีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน ตั้งแต่ 10,000,000 บาทขึ้นไป) อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ชั่นใน มีอุดมการณ์ทางการเมืองก่อนไปทางเสรีนิยม และมีจุดยืนไม่สนับสนุนรัฐบาล

สรุปและอภิปรายผล

กล่าวโดยสรุป สิ่งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยากรู้เกี่ยวกับตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ผู้บริหารเมืองหลวงของพวกเขา ส่วนใหญ่คือข้อมูลด้านปัจจัยทางการเมือง ได้แก่ นโยบายด้านต่างๆ อุดมการณ์ทางการเมือง จุดยืนต่อรัฐบาล และประสบการณ์ทางการเมือง ขณะที่ข้อมูลด้านภูมิหลังที่ได้รับความสนใจในระดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน ความซื่อสัตย์สุจริต และความสำเร็จในชีวิต ส่วนเรื่องเงินหรือสิ่งตอบแทนที่จะให้ หรือชาติตระกูล ชีวิตสมรส ครอบครัว รูปร่างหน้าตา เพศสภาพ และศาสนา เป็นข้อมูลที่กล่าวได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในทศวรรษนี้แทบจะมิได้ให้ความใส่ใจ หรือนำมาใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ตอกย้ำด้วยข้อค้นพบที่ว่า 3 ปัจจัยแรกที่พวกเขาใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คือนโยบายในการทำงาน คุณสมบัติส่วนบุคคลของตัวผู้สมัคร และอุดมการณ์ทางการเมือง ส่วนความสัมพันธ์ส่วนตัว และเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ เป็น 2 ปัจจัยสุดท้ายที่มีน้ำหนักน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจและพฤติกรรมทางการเมืองที่สำคัญนี้

ผลของการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในประเทศไทยที่น่าสนใจหลายประการ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางการเมือง จากทศวรรษที่ผ่านมาจนถึงก่อนหน้านั้น ที่ “การเล่นพรรคเล่นพวก” ถูกจัดให้เป็นลักษณะหนึ่งของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไทยๆ (กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ, 2551) คนกลางทางการเมืองที่ชื่อว่า “ห้วคะแนน” จึงเข้ามามีบทบาทในการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวเพื่อขอคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งได้

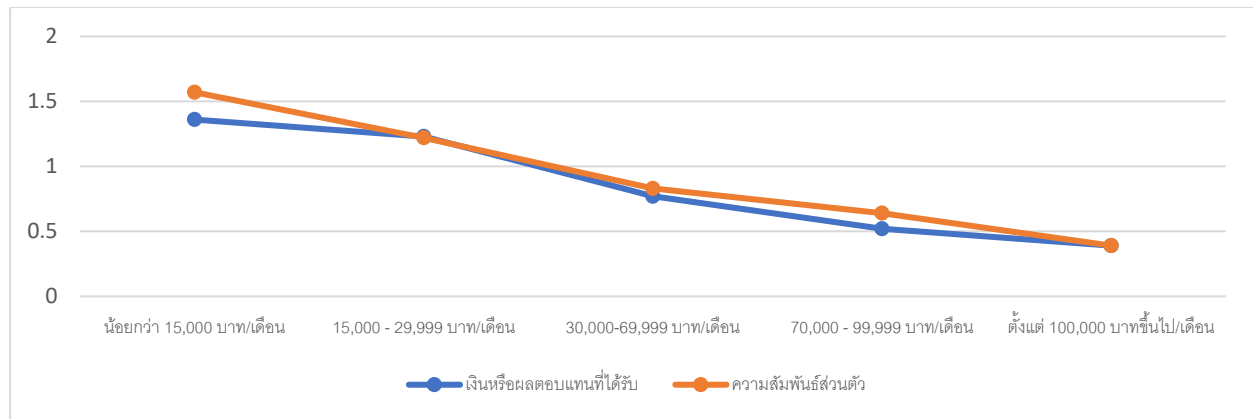
ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

(วรลักษณ์ พุ่มพวง และ สมเกียรติ วันทะนะ, 2556) ประกอบกับการที่แต่เดิม การเมืองไทยมักไม่ค่อยให้ความสำคัญกับนโยบาย (กิตติศักดิ์ เจมิสิทธิประเสริฐ, 2551) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจึงมองไม่เห็นความแตกต่างในแง่ของผู้สมัครแต่ละคน กลายเป็นการไม่ให้ความสำคัญกับมัน และตัดสินใจเข้าไปอยู่ในระบบอุปถัมภ์ของหวัะแน รวมถึงรับเงินตลอดจนผลตอบแทนอื่นๆ เพื่อแลกกับการซื้อสิทธิขายเสียง (ธัญพร บัวทอง, 2562) การศึกษาก่อนหน้านี้ ชี้ให้เห็นว่าตั้งแต่หลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี 2540 เป็นต้นมา การแข่งขันด้านนโยบายก็ทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ (ธัญพร บัวทอง, 2562) แม้ว่ามันจะยังไม่หมดไปจากการเลือกตั้งในทุกระดับของประเทศไทย แต่ก็มีความท้าทายที่ลดลงอย่างมาก (จิรวัฒน์ ศิริพานิชย์, สัญญา เคนาภูมิ และ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอมพร, 2561) ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้ ได้ตอบย้ำให้เห็นถึงแนวโน้มดังกล่าว ที่ว่านโยบายได้กลายมาเป็นเงื่อนไขสำคัญ และสำคัญมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ความสัมพันธ์ส่วนตัวและเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ มีความท้าทายน้อยลง และน้อยลงอย่างต่อเนื่อง สังเกตได้จากผลการเปรียบเทียบระดับของมันโดยจำแนกตามช่วงวัย เช่นในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อปี 2565 ที่ยกมาเป็นกรณีศึกษาครั้งนี้ ก็แสดงให้เห็นว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งเจนบี (เกิดระหว่าง พ.ศ.2489-2507) เป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ส่วนตัวและเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ มากที่สุด และมากกว่าเจนอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้มีสิทธิเลือกตั้งเจนเอ็กซ์ (เกิดระหว่าง พ.ศ.2508-2522) ก็ให้ความสำคัญกับเรื่องเหล่านี้มากกว่าเจนวาย (เกิดระหว่าง พ.ศ.2523-2540) แม้ว่าจะมีได้มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ แต่ก็มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัว

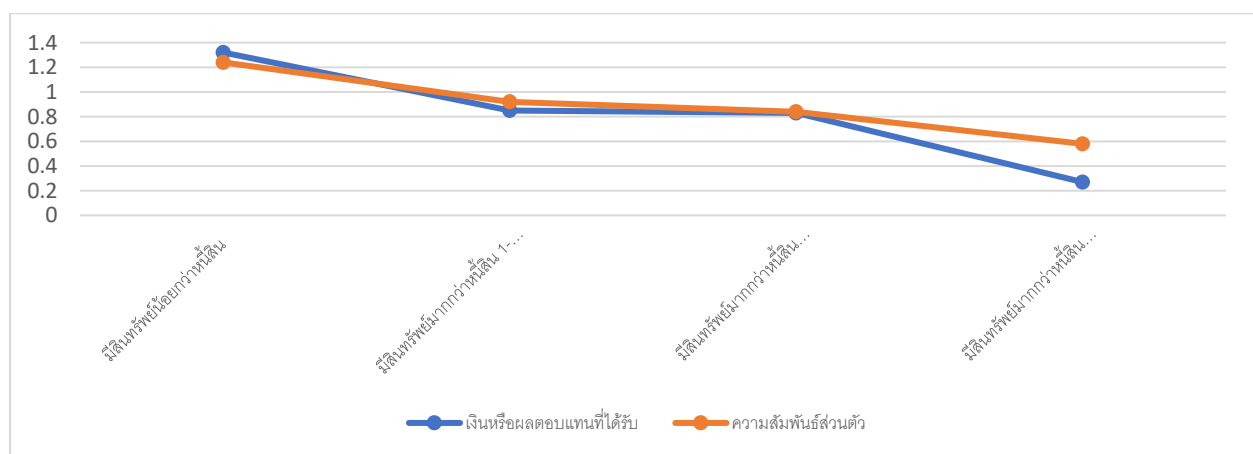
นอกจากนั้น ผลของการวิจัยครั้งนี้ ยังขยายความให้เห็นในรายละเอียดเพิ่มเติมในประเด็นข้างต้นด้วยว่า มันมีแนวโน้มที่เกี่ยวข้องกับรายได้และความมั่งคั่งของครัวเรือนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ยังมีรายได้และความมั่งคั่งของครัวเรือนสูงขึ้นเท่าไร ก็จะมีแนวโน้มที่จะนำปัจจัยเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวและเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับมาใช้ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้บริหารเมืองหลวงของพวกเขาอย่างลงตามลำดับด้วย (ภาพที่ 6 และภาพที่ 7) ทั้งนี้ มิได้หมายความว่า “คนจน” คือผู้ร้าย (ศุภเดช ศักดิ์ดวง, 2556) หรือจำเลยที่ทำให้ประชาธิปไตยไม่พัฒนา (ประชาติ, 2550) เท่าแต่อาจกล่าวทำนองเดียวกับที่ ประจักษ์ ก้องกีรติ ให้สัมภาษณ์กับ บีบีซีไทย (ธัญพร บัวทอง, 2562) ได้ว่า เพราะคนที่รวยกว่ามีความจำเป็นน้อยกว่าที่จะต้องพึ่งพาระบบอุปถัมภ์ หรือเงินจำนวนไม่มากนักนำมาเพื่อซื้อเสียงโดยตรง และอันที่จริง พวกคนรวยเขามีแนวโน้มที่จะได้รับประโยชน์ที่มากกว่าคนจน จากนโยบายและทรัพยากรของรัฐที่กระจุกตัวอยู่ในเมืองหลวงของประเทศ ทำให้สามารถรู้สึกดีกับตัวเองว่าเป็นคนดีมีเหตุมีผลมากกว่าคนจน แม้ว่าหากกล่าวอย่างถึงที่สุดแล้ว ก็ล้วนแต่เป็นการเลือกตัดสินใจบนฐานของผลประโยชน์เช่นเดียวกันทั้งสิ้น

ผลของการวิจัยนี้ยังชี้ให้เห็นอีกว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแตกต่างกัน ได้แก่ เป็นซ้าย (เสรีนิยม) เป็นกลาง และเป็นขวา (อนุรักษนิยม) มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับนโยบายในการทำงาน ความสัมพันธ์ส่วนตัวและเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ที่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองก่อนไปทางซ้าย มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับนโยบายในการทำงาน มากกว่าผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองก่อนไปทางขวา ขณะเดียวกัน ก็มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ส่วนตัวและเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ น้อยกว่าผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองก่อนไปทางขวาด้วย (ภาพที่ 8) ตอบย้ำด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ให้เห็นถึงความสำคัญของอุดมการณ์ทางการเมืองในฐานะที่เป็นเครื่องบงการความคิดและกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์ (กิตติศักดิ์ เจมิสิทธิประเสริฐ และ วรสิทธิ์ ภูทอง, 2561) ซึ่งหมายรวมถึงการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

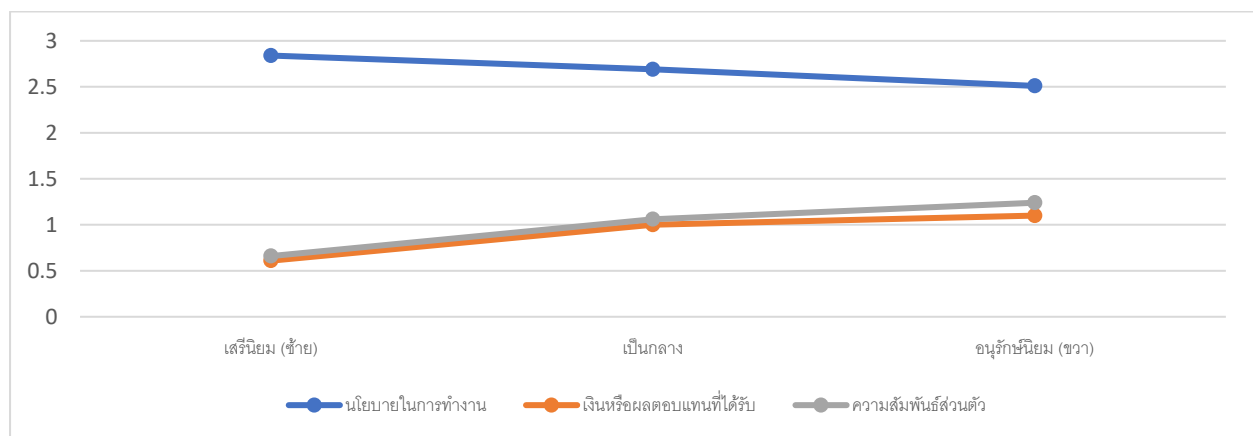
ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

ภาพที่ 6 แนวโน้มของการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวและเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เมื่อพิจารณาจากรายได้ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ภาพที่ 7 แนวโน้มของการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวและเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เมื่อพิจารณาจากความมั่งคั่งของครัวเรือนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ภาพที่ 8 แนวโน้มของการใช้นโยบายในการทำงาน ความสัมพันธ์ส่วนตัว และเงินหรือผลตอบแทนที่ได้รับ ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เมื่อพิจารณาจากอุดมการณ์ทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ในท้ายที่สุด ผลของการวิจัยนี้ ได้เผยให้เห็นถึงพฤติกรรมเลือกตั้งของกลุ่มเสียงส่วนน้อย จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพศที่สาม และผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่มีศาสนา ซึ่งข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสำรวจครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่าพวกเขา

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

ให้ความสำคัญกับทั้ง 7 ปัจจัย น้อยกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง และผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีศาสนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แม้ว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาในการวิจัยครั้งนี้จะยังไม่เพียงพอที่จะอธิบายว่าเป็นเพราะเหตุใด แต่มันก็เพียงพอที่จะกระตุ้นและเร่งเร้าให้เกิดการศึกษาเรื่องนี้ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย ซึ่งยังไม่เคยมีการศึกษาเรื่องนี้อย่างเป็นระบบ และหากพิจารณาจากผลของการวิจัยที่เพิ่งเริ่มต้นขึ้นในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว ในราวทศวรรษเศษที่ผ่านมา เช่น สหรัฐอเมริกา (Mallory, 2019) แคนาดา (Perrella, Brown & Kay, 2012; Daoust, Guévremont & Blais, 2024) เยอรมนี (Wurthmann, 2023) สวิตเซอร์แลนด์ (Goldberg, 2014) และ ออสเตรเลีย (Hunklinger & Kleer, 2024) ล้วนยืนยันให้เห็นว่าปัจจัยของความเป็นกลุ่มเสี่ยงส่วนน้อยนี้มีความสำคัญ และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของพวกเขาด้วย การทำความเข้าใจด้วยการวิจัยเชิงประจักษ์จึงเป็นประโยชน์ ทั้งในทางวิชาการ และการนำไปประยุกต์ใช้ในการเมืองต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ ทับทิมทอง. (2565). การเคลื่อนไหวทางสังคมผ่านโซเชียลมีเดีย: ศึกษาผ่านเยาวชนปลดแอก. *วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงและอาเซียนศึกษา*, 22(1), 50-70.
- กิตติศักดิ์ เจริมสิทธิประเสริฐ. (2550). การปฏิวัติสยาม: รากเหง้า/รากเหง้า ประชาธิปไตยไทย. *ร่วมทุกข์*, 26(1), 165-189.
- กิตติศักดิ์ เจริมสิทธิประเสริฐ. (2551). พรรคการเมืองไทย ผลผลิตวัฒนธรรมทางการเมืองไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 34(2), 69-80.
- กิตติศักดิ์ เจริมสิทธิประเสริฐ และ วรสิทธิ์ ภูทอง. (2561). อุดมการณ์ทางการเมืองและการให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติของว่าที่แฟนของนักศึกษาหญิงไทย. *วารสารการบริหารปกครอง*, 7(1), 248-271.
- จิรวัฒน์ ศิริพานิชย์, สัญญา เคนาภูมิ และ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทรงอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 5(1), 311-322.
- ชัยพงษ์ สำเนียง. (2564). การเมืองดิจิทัล: การเปลี่ยนภูมิทัศน์ทางการเมืองของคนกลุ่มใหม่ในโลกเสมือน. *วารสารพัฒนศาสตร์*, 4(2), 1-35.
- ณัฐกร วิทิตานนท์. (2565). ย้อนอ่าน คน Krung Thep Maha Nakhon เลือกผู้ว่าฯ กันอย่างไร?. สืบค้นจาก www.the101.world/krung-thep-maha-nakhon-governor-election.
- ดาร์ธัน คำเป็ง, จักรทิพย์ ชัยฉกรรจ์ และ ไชยันต์ รัชชกุล. (2562). การสื่อสารทางการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พ.ศ.2562 ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 18(1), 108-128.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2554). การเมืองเรื่องเลือกตั้งและปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองและผู้สมัคร: วิเคราะห์จากการเลือกตั้ง 3 ก.ค. 2554. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 9(2), 5-28.
- ธันยพร บัวทอง. (2562). เลือกตั้ง 2562: ชื้อเสียง ไม่ใช่เพียงใช้เงินฟาดก็ชนะ. สืบค้นจาก www.bbc.com/thai/thailand-47520169.
- ธีระพงษ์ คงณี และ วัลลภ พิริยวรรณ. (2565). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบก. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 8(2), 307-318.
- บีบีซี. (2565). ชัชชาติ สิทธิพันธุ์: ผู้ว่าฯ กทม. ผู้คว้าคะแนนเลือกตั้งสูงสุดในประวัติศาสตร์. สืบค้นจาก www.bbc.com/thai/61545581.
- ประชาไท. (2550). บทวิเคราะห์: ชื้อสิทธิขายเสียง: ปัญหาหรือมายาภาพของสังคมไทย..?. สืบค้นจาก <https://prachatai.com/journal/2007/11/14740>.

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

พระครูวาปีธรรมวิโรจน์ (ประศาล นิวัฒน์). (2563). บทบาทนักศึกษา กับสถานการณ์ทางการเมืองไทย. *วารสารวิชาการรัตนบุศย์*, 2(2), 99-114.

ภัทรวดี อภิเษนนาถ. (2562). การสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ และระบอบการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกของประชาชนให้กับการเมืองได้รับเลือกตั้ง พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เขต 2. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 7(5), 1352-1362.

รพีพร ชงทอง. (2564). การมีส่วนร่วมทางการเมืองสมัยใหม่ของเด็กและเยาวชน. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 16(1), 27-40.

ลลิตพรรณ นุกุลพัฒน์วิชัย. (2560). การตลาดทางการเมือง: ศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์การณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์และพรรคเพื่อไทยในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2556. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 4(2), 122-144.

วรลักษณ์ พุ่มพวง และ สมเกียรติ วันทะนะ. (2556). บทบาทหวัะแนกับการเลือกตั้งในจังหวัดสมุทรสงคราม. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 2(2), 146-159.

วัลลภ รัฐนิตรานนท์ และ นพพล อัครชาติ. (2555). สถานภาพทางสังคมกับพฤติกรรมการเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ.2554: กรณีศึกษาจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 1(1), 33-40.

วิเชียร พรหมแก้ว. (2565). ปัจจัยเงื่อนไขเชิงใจการใช้สิทธิเลือกตั้ง. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 2(3), 217-230.

วิเชียร หนูช่วย. (2559). การสื่อสารทางการเมือง ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของ นายชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 6(2), 199-213.

วิทยธร ท่อแก้ว. (2563). ทฤษฎีการสื่อสารเพื่อการรณรงค์ทางการเมืองและสังคม. ใน *หลักและทฤษฎีการสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่นขั้นสูง* (หน้า 5-1-5-20). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศุภเดช ศักดิ์ดวง. (2556). *สิริพรรณ: เบื้องหลังวาทกรรมข้อเสีย...ทำไมคนจนบทถึงเป็นผู้ร้าย?*. สืบค้นจาก www.isranews.org/content-page/item/26040-siripan_26040.html.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร และ สุภาภรณ์ ศรีดี. (2563). ทฤษฎีการสื่อสารกับปรากฏการณ์ทางสังคม. ใน *หลักและทฤษฎีการสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่นขั้นสูง* (หน้า 1-1-1-31). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุพล พรหมกุล. (2559). พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2557 ในจังหวัดขอนแก่น. *ธรรมทรรศน์*, 15(3), 103-118.

Bhothisawang, P. (2018). Factors Influencing Voters to Local Administration Election in Pattalung Province, Thailand. *Asian Political Science Review*, 2(1), 57-72.

Chitlaoarporn, C. (2015). The Relationship between the Election and the Democracy. *PSAKU International Journal of Interdisciplinary Research*, 4(2), 12-16.

Daoust, J., Guévremont, M., & Blais, A. (2024). The (non)-religious voter in Canadian elections. *Electoral Studies*, 90, 102812.

Freedom House. (2022). *Freedom in the World 2022: The Global Expansion of Authoritarian Rule*. Washington, D.C.: Freedom House.

Freedom House. (2024). *Freedom in the World 2022: The Mounting Damage of Flawed Elections and Armed Conflict*. Washington, D.C.: Freedom House.

Fukuyama, F. (1989). The End of History?. *The National Interest*, 16(Summer), 3-18.

Fukuyama, F. (1992). *The End of History and the Last Man*. New York: Free Press.

- Goldberg, A. (2014). The Impact of Religion on Voting Behaviour - A Multilevel Approach for Switzerland. *Swiss Political Science Review*, 20(2), 305-329.
- Hunklinger, M., & Kleer, P. (2024). Why do LGB vote left? Insight into left-wing voting of lesbian, gay and bisexual citizens in Austria. *Electoral Studies*, 87, 102727.
- Kasayanond, A. (2017). Media and Politics. *PSAKU International Journal of Interdisciplinary Research*, 6(1), 14-20.
- Kenaphoom, S. (2017). Political Utility influence on Political Decision. *Asian Political Science Review*, 1(2), 1-12.
- Kenaphoom, S. (2018). Essence of Political Utility. *PSAKU International Journal of Interdisciplinary Research*, 7(1), 264-275.
- Mahmud, M. (2022). Awareness and Attitudes Towards the Election Campaign of Bangladesh: A Field Study on Selected Area. *Asian Political Science Review*, 6(2), 1-11.
- Mallory, C. (2019). *THE 2020 LGBT VOTE: Preferences and Characteristics of LGBT Voters*. California: Williams Institute, UCLA School of Law.
- Ockey, J. (2017). Team Work: Shifting Patterns and Relationships in Local and National Politics in Thailand. *Sojourn: Journal of Social Issues in Southeast Asia*, 32, 562-600.
- Perrella, A., Brown, S., & Kay, B. (2012). Voting Behaviour among the Gay, Lesbian, Bisexual and Transgendered Electorate. *Canadian Journal of Political Science*, 45(1), 89-117.
- Steele, C., Pemstein, D., & Meserve, S. (2020). *Democracy Promotion and Electoral Quality: A Disaggregated Analysis* (V-Dem Working Paper 2020:107). Gothenburg: V-Dem Institute.
- Wojtasik, W. (2013). Functions of Elections in Democratic Systems. *Political Preferences*, 4, 25-38.
- Wongsuwan, N., Jemsittiparsert, K., Tokeaw, W., & Boonsiri, K. (2022). News Consumption Behaviors among Voters in Capital's Gubernatorial Election: Evidence in Bangkok, Thailand. *Przestrzen Społeczna*, 22(1), 305-324.
- Wurthmann, L. (2023). German gays go green? Voting behaviour of lesbians, gays, and bisexuals in the 2021 German federal election. *Electoral Studies*, 81, 102558.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).